

Karel Joan Muller.

Karel Joan Muller (1857-1942) wordt in de architectuurgeschiedenis wel "de vader van de Twentse landhuizen" uit het begin van de twintigste eeuw genoemd.

In feite valt zijn carrière in twee periodes uiteen. Na zijn opleiding aan de Polytechnische school in Hannover begon Karel Muller met zijn studiegenoot Jonas Ingenohl en zijn broer, de literator Hendrik Clement Muller, een bureau in Amsterdam.

In Amsterdam zette hij zich in voor projecten op het gebied van lichamelijke opvoeding en sport. Hoogtepunten uit deze periode vormen het turngebouw op de hoek van de Marnixstraat en de Leidsekade (1887) en de Bad- en overdekte zweminrichting aan de Heiligeweg (1896), het grootste overdekte bassin in Europa van dat moment.

Door het huwelijk van 2 van zijn zussen met telgen uit de fabrikantenfamilie Gelderman verplaatste het werkterrein van Muller zich eind jaren negentig naar Twente.

Hier realiseerde hij een groot aantal buitenplaatsen, jachthuizen, kantoren en bankgebouwen. Voor de gebroeders Stork ontwierp Muller het eerste tuindorp naar Engels model in Nederland: Het Lansink in Hengelo (1910-1917).

Beperkte opsomming van zijn werk:

- Kantoorgebouw Koninklijke Nederlandsche Gist- en Spiritusfabriek, Delft, 1905
- De Sprengenberg, Haarle, 1898-1910 (in fasen)
- Landhuis Egheria, De Lutte, 1908-1910
- Tuindorp 't Lansink, Hengelo (O), 1910-1924
- Parkgebouw, Rijssen, 1914
- Directiekantoor Gelderman, Oldenzaal, 1917
- Elinkwijk, Utrecht, gebouwd tussen 1915 en 1927
- Landhuis Bellinckhof, Almelo, 1917-1920
- Een bankgebouw van de Twentsche Bank, Hengelo (O), 1927-1928
- Rijksmuseum Twenthe, Enschede, 1929
- Gedenkbank namens diverse industriëlen aan John Tattersall op landgoed 't Slottelmos te Enschede, 1930.

